

Curtea Supremă de Justiție

DECIZIE

19 decembrie 2017

mun. Chișinău

Colegiul penal lărgit al Curții Supreme de Justiție în componența:

Președinte – Petru Ursache,

Judecători – Nadejda Toma, Vladimir Timofti, Constantin Alerguș, Anatolie Țurcan,

a judecat, fără citarea părților, recursurile ordinare declarate de inculpat, prin care se solicită casarea sentinței Judecătoriei Ciocana, mun. Chișinău din 21 martie 2016 și a deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 22 martie 2017, în cauza penală în privința lui

Mihai Marius XXX, născut la XXX, originar din XXX, domiciliat în XXX.

Termenul de examinare a cauzei:

1. 16.04.2015 - 21.03.2016 (prima instanță)

2. 19.05.2016 - 22.03.2017 (instanța de apel)

3. 20.06.2017 - 19.12.2017 (instanța de recurs)

A C O N S T A T A T:

1. Prin sentința Judecătoriei Ciocana, mun. Chișinău din 21 martie 2016, Mihai Marius XXX a fost recunoscut vinovat de comiterea infracțiunii prevăzute de art. 190 alin. (5) Cod penal și condamnat la pedeapsă sub formă de închisoare pe un termen de 10 ani, cu executare în penitenciar de tip închis, cu privarea de dreptul de a exercita anumite activități ce reglementează relațiile patrimoniale pe termen de 5 ani.

S-a dispus încasarea de la Mihai Marius în beneficiul lui Solonenco Elena cu titlu de prejudiciu material suma de 325270 lei și prejudiciul moral în mărime de 20000 lei. În rest, acțiunea civilă în partea încasării prejudiciului moral a fost respinsă.

Tot prin aceeași sentință s-a dispus încasarea de la Mihai Marius în beneficiul SRL „Teolux Garant” cu titlu de prejudiciu material suma de 561420,46 lei.

2. Potrivit sentinței s-a stabilit că Mihai Marius, având un plan criminal pregătit și manifestând intenție unică, caracterizată prin mai multe acțiuni infracționale identice, comise în scopul dobândirii ilicite a bunurilor altor persoane, a comis infracțiunea de escrocherie în următoarele circumstanțe:

Astfel, Mihai Marius, în perioada anilor 2011-2012, la date nestabilite de organul de urmărire penală, având scopul dobândirii ilicite a bunurilor altei persoane, susținând prin înșelăciune că este administratorul mai multor companii de construcții care activează pe teritoriul Republicii Moldova, sub pretextul de a investi bani în activitatea unei companii gestionate de el, și anume ÎCS „New Generation Energy” SRL, a convins-o pe Solonenco Elena Ion să obțină un credit în sumă de 120000 lei și 13000 euro, care conform cursului oficial stabilit de Banca Națională a Moldovei de 15,79 lei pentru 1 euro la data primirii

banilor constituia suma de 205270 lei, punând în gaj casa din com. Budești, mun. Chișinău și apartamentul nr. 10 situat pe str. Ginta Latină 5, mun. Chișinău.

Ulterior, după obținerea creditului de către Solonenco Elena și transmiterea banilor către Mihai Marius, profitând de încrederea acordată, fără a întreprinde careva acțiuni de investiție, Mihai Marius a însușit banii obținuți, folosindu-i în scopuri personale, cauzându-i în rezultat părții vătămate Solonenco Elena o daună materială în sumă de 325270 lei, ceea ce constituie proporții deosebit de mari.

Tot el, în perioada lunilor iulie – octombrie 2014, acționând ca director al ÎCS „Sky Construct” SRL, având intenția dobândirii ilicite a bunurilor SRL „Teolux Garant”, acționând prin înșelăciune și abuz de încredere, a obținut de la ultima marfă sub formă de materiale de construcție în sumă totală de 561420,46 lei, cu condiția achitării banilor în decurs de 35 de zile bancare după primire, însă la expirarea termenului înțelegerii, fiindu-i solicitată onorarea obligațiilor de achitare, Mihai Marius se eschiva, invocând diverse motive de imposibilitate a achitării. Astfel, prin fapta sa, Mihai Marius a cauzat SRL „Teolux Garant” un prejudiciu material în sumă de 561420 46 lei, ceea ce constituie proporții deosebit de mari.

3. Sentința a fost atacată cu apel de către avocatul Medeleanu Roman în numele inculpatului, care fără a invoca motive privind ilegalitatea sau netemeinicia sentinței, a solicitat casarea acesteia, cu dispunerea rejudecării cauzei de către prima instanță, în alt complet de judecată.

4. Prin decizia Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 22 martie 2017, pronunțată integral la 19 aprilie 2017, apelul declarat a fost respins ca nefondat, cu menținerea sentinței atacate.

4.1. În motivarea soluției adoptate, instanța de apel a considerat ca fiind demonstrat faptul că Mihai Marius, în perioada anilor 2011-2012, la date nestabilite de organul de urmărire penală, având scopul dobândirii ilicite a bunurilor altei persoane, susținând prin înșelăciune că este administratorul mai multor companii de construcții, care activează pe teritoriul Republicii Moldova, sub pretextul de a investi bani în activitatea unei companii gestionate de el, și anume ÎCS „New Generation Energy” SRL, a convins-o pe Solonenco Elena Ion să obțină un credit în sumă de 120000 lei și 13000 euro, care conform cursului oficial stabilit de Banca Națională a Moldovei de 15,79 lei pentru 1 euro la data primirii banilor constituia suma de 205270 lei, punând în gaj casa din XXX și XXX.

Ulterior, după obținerea creditului de către Solonenco Elena și transmiterea banilor către Mihai Marius, profitând de încrederea acordată, fără a întreprinde careva acțiuni de investiție, Mihai Marius a însușit banii obținuți, folosindu-i în scopuri personale, cauzându-i în rezultat părții vătămate Solonenco Elena o daună materială în sumă de 325270 lei, ceea ce constituie proporții deosebit de mari.

De asemenea, instanța de apel a considerat ca fiind dovedit faptul că Mihai Marius, în perioada lunilor iulie – octombrie 2014, acționând ca director al ÎCS „Sky Construct” SRL, având intenția dobândirii ilicite a bunurilor SRL „Teolux Garant”, acționând prin înșelăciune și abuz de încredere, a obținut de la ultima marfă sub formă de materiale de construcție în sumă totală de 561420,46 lei, cu condiția achitării banilor în decurs de 35 de zile bancare după primire, însă la expirarea termenului înțelegerii, fiindu-i solicitată onorarea obligațiilor de achitare, Mihai Marius se eschiva, invocând diverse motive de imposibilitate a achitării.

Astfel, prin fapta sa, Mihai Marius a cauzat SRL „Teolux Garant” un prejudiciu material în sumă de 561420,46 lei, ceea ce constituie proporții deosebit de mari.

Instanța de apel a considerat justificată soluția primei instanțe privind vinovăția inculpatului or, verificând la acest capitol sentința pronunțată, instanța de apel a considerat că vina lui Mihai Marius de comiterea infracțiunii prevăzute de art. 190 alin. (5) Cod penal, este dovedită integral prin probele administrate și apreciate în conformitate cu prevederile art. 101 Cod de procedură penală.

Totodată, instanța de apel a considerat că încadrarea juridică a acțiunilor inculpatului este corect efectuată, fiind întrunite elementele constitutive ale infracțiunii de escrocherie, adică dobândirea ilicită a bunurilor altei persoane prin înșelăciune și abuz de încredere, cu cauzarea de daune în proporții deosebit de mari, concluzie bazată pe probele administrate la caz, cercetate în ședința primei instanțe și verificate pe parcursul judecării cauzei în instanța de apel.

La capitolul încadrării juridice a acțiunilor inculpatului drept escrocherie, instanța de apel a reținut că din declarațiile părții vătămate Solonenco Elena, reiese că aceasta a avut încredere în Mihai Marius, deoarece el s-a prezentat de la bun început ca fiind o persoană cu statut financiar bine determinat, avea două întreprinderi și intenționa să se căsătorească cu fiica sa Solonenco Rodica, având stabilită data nunții.

În cazul de față, instanța de apel a reținut că scopul inițial al inculpatului Mihai Marius a fost anume de inducere în eroare a părților vătămate Solonenco Elena și „Teolux Garant” SRL, asupra modalității și scopului primirii banilor, în final abuzând de încrederea părților vătămate, care au demonstrat o lipsă de prudență, datorită faptului că inculpatul le-a insuflat încredere.

Instanța de apel a conchis asupra realizării laturii obiective a infracțiunii de escrocherie, în tot întregul său, și anume prin faptul dobândirii ilicite de către inculpat, de la părțile vătămate, a unui profit ce nu-i aparține, dobândire care s-a realizat atât prin înșelăciune, cât și prin abuz de încredere.

Referitor la acțiunea adiacentă, instanța de apel a reținut că inculpatul, prin utilizarea unor procedee de creare a unei impresii pozitive în vederea obținerii unui profit, în cazul investirii unor sume de bani, prin intermediul înșelăciunii și abuzului de încredere, a exercitat o influență psihică asupra conștiinței și voinței părților vătămate, prin dezinformarea conștiință a acestora, prezentându-le o realitate vădit falsă, inclusiv prin captarea încrederii acestora, convingându-le în faptul că el este o persoană de bună-credință, demnă, credibilă și onestă, care deține o funcție de conducere într-o anumită societate comercială.

Cu referire la latura subiectivă a infracțiunii, instanța de apel a menționat că aceasta s-a manifestat prin vinovăție sub forma intenției directe, de vreme ce inculpatul își dădea seama de caracterul prejudiciabil al acțiunii sale și a prevăzut urmările ei prejudiciabile, dorind survenirea acestora.

Instanța de apel a menționat că infracțiunea comisă a fost una continuă, din considerentul că faptele săvârșite față de ambele părți vătămate, s-au caracterizat prin săvârșirea neîntreruptă, pe durata unei perioade determinate de timp.

În contextul respectiv, instanța de apel a conchis că infracțiunea de escrocherie a avut un caracter material și a fost consumată în ambele cazuri, din momentul în care inculpatul

Mihai Marius a obținut posibilitatea reală de a dispune de bunuri străine la propria sa dorință, și anume când a intrat în posesia materialelor de construcție, obținute de la SRL „Teolux Garant”, când a intrat în posesia sumei de 120000 lei și 13000 euro, adică după ce acestea au fost oferite în incinta BC „Moldova Agroindbank” SA, inculpatul punând banii în geanta sa și la momentul când pe str. Alba Iulia din mun. Chișinău, Solonenco Elena personal i-a înmănat suma de 13000 euro.

În continuare, instanța de apel a reținut că este identificat și scopul infracțiunii și anume cel de cupiditate, or, inculpatul a urmărit scopul măririi activului său patrimonial de pe seama pasivului patrimonial al părților vătămate și nemijlocit faptul că acesta a primit prima sumă de bani în sumă de 120000 lei de la partea vătămată Solonenco Elena, urmare a gajării bunului imobil, l-a și determinat în continuare să întreprindă aceste acțiuni, fără a avea intenția de a restitui părților vătămate sumele de bani primite, inclusiv pentru materialele de construcție, cu atât mai mult că din declarațiile martorului Vožian Tatiana reiese că inculpatul a vândut un apartament companiei “Glorinal” SRL, la prețul de 58125 euro, iar acești bani nu au fost incluși în contabilitatea întreprinderii, astfel că deși avea posibilitatea reală, inculpatul nu a întreprins nici o acțiune în vederea stingerii cel puțin parțiale a datoriilor formate în urma comiterii infracțiunilor.

Astfel, instanța de apel a considerat apelul declarat ca fiind unul formal, în acesta nefiind adusă o critică argumentată față de probatoriu și fără a fi invocate aspecte de netemeinicie sau ilegalitate a sentinței în partea dată.

Instanța de apel a considerat corectă și soluția primei instanțe, adoptată la capitolul soluționării acțiunii civile, atât timp cât prejudiciul material de 325270 lei, încasat de la Mihai Marius în beneficiul părții vătămate Solonenco Elena, este pe deplin justificat prin contractul de fidejusiune nr. XXX din XXX, între ÎCS „Express Leasing” SRL, ÎCS „New Generation Energy” SRL și Solonenco Rodica privind garantarea rambursării sumei de 13870 dolari SUA și contractul de ipotecă nr. 6592 din 19.10.2011, încheiat între ÎCS „Express Leasing” SRL și Solonenco Rodica, Solonenco Mihail, Solonenco Corina, Solonenco Elena și Usafți Cristina privind asigurarea executării obligațiilor rezultate din contractul de împrumut cu dobândă nr. XXX din XXX, prin gajarea imobilului cu suprafața de 70,0 m.p., cu nr. cadastral XXX, situat în XXX.

De asemenea, instanța de apel a considerat justificată încasarea din contul inculpatului în beneficiul părții vătămate Solonenco Elena a prejudiciului moral în sumă de 20000 lei, această sumă fiind proporțională și corectă, având menirea restabilirii echității sociale și recuperării suferințelor psihice suportate de către partea vătămată.

Totodată, instanța de apel a considerat necesară menținerea sentinței și în partea dispunerii încasării prejudiciului material în beneficiul „Teolux Garant” SRL, în sumă totală de 561420,46 lei, datorită actelor și acțiunii civile formulate la caz de către reprezentantul părții vătămate și a actelor de evidență contabilă și de decontare reciprocă.

Referindu-se la chestiunea de individualizare a pedepsei, instanța de apel a considerat justă poziția primei instanțe privind aplicarea față de inculpat a unei pedepse sub formă de închisoare în mărimea determinată prin sentință, ținând cont de gravitatea faptei comise, motivul acesteia, particularitățile de personalitate ale inculpatului și de conglomeratul de circumstanțe ale cauzei, pedeapsa fiind corespunzătoare faptei comise și aptă de atingere a

scopului legii penale, de corectare și reeducare a inculpatului în vederea neadmiterii pe viitor a careva încălcări a ordinii de drept.

De asemenea, instanța de apel a reținut justetea stabilirii față de inculpat a pedepsei complementare pe termen maxim, de vreme ce aceasta are scopul de a restricționa accesul la activitatea de antreprenariat înfăptuită de către inculpat la momentul comiterii infracțiunii.

5. Hotărârile judecătorești sunt atacate cu recursuri ordinare de către inculpat, la data de 26 aprilie 2017, 12 mai 2017 și 07 iulie 2017, care în temeiul art. 427 alin. (1) pct. 4) Cod de procedură penală, și anume că *judecata a avut loc fără participarea inculpatului, precum și a apărătorului*; art. 427 alin. (1) pct. 5) Cod de procedură penală, și anume că *cauza a fost judecată în primă instanță sau în apel fără citarea legală a unei părți sau care, legal citată, a fost în imposibilitate de a se prezenta și de a înștiința instanța despre această imposibilitate*; art. 427 alin. (1) pct. 6) Cod de procedură penală, și anume că *instanța de apel nu s-a pronunțat asupra tuturor motivelor invocate în apel, hotărârea atacată nu cuprinde motivele pe care se întemeiază soluția, instanța a admis o eroare gravă de fapt, care a afectat soluția instanței*; art. 427 alin. (1) pct. 8) Cod de procedură penală, și anume că *nu au fost întrunite elementele infracțiunii* și art. 427 alin. (1) pct. 12) Cod de procedură penală, și anume că *faptei săvârșite i s-a dat o încadrare juridică greșită*, solicită casarea totală a acestora și dispunerea rejudecării cauzei de către instanța de apel.

În motivarea cererii depuse, recurentul invocă următoarele:

- atât judecarea cauzei în prima instanță, cât și în instanța de apel s-a petrecut fără participarea inculpatului și apărătorului, prin ce a fost încălcat și îngrădit dreptul la apărare, instanța de apel refuzându-i toate cererile de admitere la examinarea cauzei a unui avocat ales, fiindu-i desemnat avocat din oficiu, care nu a ținut cont de declarația dată personal privind refuzul de a fi apărate interesele din motiv că avea încheiat contract de prestare a serviciilor juridice cu alt avocat;

- ședințele de judecată s-au petrecut fără a fi citat legal, în acest sens instanța de apel considerând că inculpatul a depus de nenumărate ori cereri de amânare a judecării apelului, deși nu a refuzat să facă declarații în instanța de judecată, prin ce i s-a încălcat dreptul de a face cunoștință cu materialele dosarului, de a aduce probe și de a participa în instanța de judecată;

- hotărârile adoptate s-au redus numai la indicarea conținutului legal al art. 190 alin. (5) Cod penal, fără menționarea indicilor calificativi ai escrocheriei, nefiind indicată forma concretă în care a fost săvârșită însușirea, modul de realizare a înșelăciunii sau abuzului de încredere, existența legăturii cauzale dintre înșelăciune, abuz de încredere și dobândirea ilicită a bunurilor;

- prima instanță și cea de apel nu au făcut nici o diferență între învinuirea înaintată de acuzatorul de stat și fapta constatată la examinarea cauzei penale, nefiind confirmat faptul însușirii averii proprietarului prin escrocherie și cauzării daunelor materiale, ceea ce constituie o încălcare flagrantă, de către prima instanță, a prevederilor art. 394 alin. (1) Cod de procedură penală, or aceasta este obligată de a descrie în partea descriptivă fapta constatată ca fiind dovedită. Probele administrate în prima instanță și cea de apel confirmă lipsa elementelor infracțiunii, în această ordine de idei nu sunt desfășurate acțiunile inculpatului, modul de realizare a înșelăciunii, existența legăturii cauzale dintre înșelăciunea realizată și

dobândirea ilicită. Învinuirea adusă nu conține data, locul, mijloacele și modul de săvârșire a infracțiunii și consecințele ei, caracterul vinei, motivele și semnele calificative pentru încadrarea juridică a faptei;

- acțiunilor inculpatului le-a fost dată o încadrare juridică greșită, deoarece între “Teolux Garant” SRL și ICS “Sky Construct” a fost încheiat un contract de furnizare a materialelor de construcție, raport ce este reglementat de legislația civilă.

6. Asupra recursurilor declarate au fost depuse referințe de către:

6.1. Partea vătămată Solonenco Elena, care a solicitat dispunerea inadmisibilității recursurilor, cu menținerea deciziei instanței de apel, deoarece potrivit art. 6 pct. 11¹) Cod de procedură penală, aprecierea probelor nu reprezintă o eroare gravă de fapt.

6.2. Procuror, care a solicitat dispunerea inadmisibilității recursurilor, cu menținerea deciziei instanței de apel, deoarece potrivit art. 6 pct. 11¹) Cod de procedură penală, aprecierea probelor nu reprezintă o eroare gravă de fapt.

7. Judecând recursurile declarate în baza materialelor dosarului și în raport cu motivele invocate, Colegiul penal lărgit ajunge la concluzia că acestea urmează a fi respinse, ca inadmisibile, din următoarele considerente.

Potrivit dispoziției art. 435 alin. (1) pct. 1) Cod de procedură penală, judecând recursul, instanța este în drept să îl respingă, ca inadmisibil, cu menținerea hotărârii atacate.

Conform art. 427 alin. (1) Cod de procedură penală, hotărârile instanței de apel pot fi supuse recursului, pentru a repara erorile de drept comise de instanțele de fond și de apel, în baza temeiurilor stipulate în acest articol.

Colegiul penal lărgit consideră că temeiurile pentru recurs, invocate de recurent, nu și-au găsit confirmare la judecarea recursurilor, nefiind stabilite presupusele erori de drept invocate de recurent.

Astfel, privind argumentul inculpatului precum că cauza a fost judecată fără a fi citat legal, Colegiul penal lărgit constată că, potrivit procesului-verbal al instanței de apel, inculpatul a fost citat legal, refuzând de a fi escortat și de a participa în ședințele de judecată din 16.06.2016, 08.09.2016, 06.10.2016, 10.11.2016, 06.12.2016, 15.02.2017 și 15.03.2017. Astfel, pentru nu a admite încălcarea termenului rezonabil de examinare a cauzei, determinată de refuzul continuu al inculpatului de a participa la ședințele de judecată, instanța de apel a considerat posibilă examinarea cauzei în lipsa inculpatului.

În prezența acestor circumstanțe, Colegiul penal lărgit consideră că pretinderea de către inculpat a faptului că nu a fost citat nu și-a găsit confirmare, inculpatul s-a prezentat la ședința din 19.01.2017, iar pentru cea din 22.03.2017 a fost dispusă escortarea forțată a acestuia pentru ședința de judecată din instanța de apel, la care acesta la fel s-a prezentat și a refuzat de a participa în continuare la judecarea cauzei, solicitând amânarea ședinței de judecată pe motivul lipsei avocatului său, cererea fiind respinsă de către instanța de apel pe motivul tergiversării de către inculpat a procesului de judecată și lipsei dovezii încheierii unui contract cu un avocat, iar în cele din urmă inculpatul a părăsit sala de ședințe, pe motivul dezacordului cu desemnarea unui avocat din oficiu.

În acest sens, Colegiul penal constată că inculpatul cunoștea despre petrecerea ședințelor de judecată, fapt confirmat prin refuzurile de a participa la ele, ceea ce indică că citarea legală

a acestuia a avut loc, astfel temeiul pentru recurs, invocat de recurent, negăsindu-și confirmare.

Totodată, Colegiul penal lărgit constată că pe parcursul examinării cauzei inculpatul a solicitat în repetate rânduri amânarea judecării cauzei pentru a contacta și încheia contract de asistență juridică cu un avocat ales, însă până la urmă nu a probat încheierea a careva contract, fiindu-i desemnat un avocat de către oficiul teritorial al Consiliului Național pentru Asistență Juridică Garantată de Stat. În aceste circumstanțe, prezența avocatului desemnat din oficiu la judecarea cauzei în apel denotă că a fost respectat dreptul inculpatului la apărare, nefiind confirmată pretinsa eroare de drept, prevăzută de art. 427 alin. (1) pct. 5) Cod de procedură penală.

Colegiul penal constată că celelalte argumente ale recurentului vizează problema aprecierii probelor de către instanța de apel, în acest sens invocându-se nevinovăția inculpatului. Sub acest aspect, Colegiul penal reține că critica aprecierii probelor, la etapa examinării cauzei în ordine de recurs ordinar, este inadmisibilă.

În acest context, Colegiul penal reține că art. 427 alin. (1) Cod de procedură penală prevede o listă exhaustivă de temeiuri pentru recurs, a cărei analiză denotă faptul că chestiunile privind aprecierea probelor nu sunt reflectate în conținutul acestui articol, astfel neconstituind un temei pentru recurs separat. În acest sens, este necesar de a reitera că potrivit art. 424 alin. (2) Cod de procedură penală, *instanța de recurs examinează cauza numai în limitele temeiurilor prevăzute în art. 427, fiind în drept să judece și în baza temeiurilor neinvocate, fără a agrava situația condamnaților.*

Totodată, Colegiul penal statuează că critica aprecierii probelor, care la caz comportă o solicitare de reapreciere a acestora, nu poate fi supusă analizei la etapa examinării cauzei în ordine de recurs ordinar, deoarece instanța de recurs este abilitată de a se pronunța asupra chestiunilor de drept, care constituie erori cu caracter procedural sau material, iar aprecierea probelor constituie o chestiune de fapt, ce ține de judecarea fondului cauzei, judecare care nu se înlăpătează de către instanța de recurs.

În contextul dat, Colegiul penal reiterează că instanța de recurs verifică legalitatea și temeinicia hotărârilor judecătorești atacate, exclusiv prin prisma prezenței sau absenței temeiurilor pentru recurs, prevăzute la art. 427 alin. (1) Cod de procedură penală.

Din considerentele expuse, Colegiul penal va respinge argumentele recurentului, ca fiind *de jure* inadmisibile.

În același context, Colegiul penal apreciază critic alegațiile recurentului privind lipsa motivelor pe care se întemeiază soluția adoptată de către instanța de apel și neîntrunirea elementelor infracțiunii, or aceste temeiuri pentru recurs sunt nemijlocit invocate în legătură cu chestiunea aprecierii probelor, care este inadmisibilă.

În mod corespunzător, Colegiul penal apreciază netemeinicia invocării existenței temeiului pentru recurs, prevăzut de art. 427 alin. (1) pct. 12) Cod de procedură penală, și anume că *faptei săvârșite i s-a dat o încadrare juridică greșită*, or invocarea acestui temei pentru recurs este contrară propriei poziții a recurentului, care pledează pentru nevinovăția sa.

Suplimentar, Colegiul penal lărgit constată că recurentul a omis de a desfășura acele motive, asupra cărora pretinde că instanța de apel nu s-a expus, precum și de a menționa în

ce constă presupusa eroare gravă de fapt, care în opinia sa a afectat soluția adoptată de către instanța de apel. În prezența acestor circumstanțe, Colegiul penal apreciază că temeiurile pentru recurs, invocate în partea respectivă, la fel nu și-au găsit confirmare.

În plenitudinea circumstanțelor constatate, reieșind din considerentul că temeiurile pentru recurs, invocate în cereri, nu și-au găsit confirmare, iar alte erori de drept, care ar impune necesitatea casării hotărârilor judecătorești atacate, nu au fost identificate, Colegiul penal lărgit conchide asupra necesității respingerii recursurilor ordinare declarate, ca inadmisibile, cu menținerea deciziei instanței de apel.

8. În conformitate cu art. 338, 434, 435 alin. (1) pct. 1) Cod de procedură penală, Colegiul penal lărgit al Curții Supreme de Justiție,

D E C I D E:

Se resping, ca inadmisibile, recursurile ordinare declarate de inculpatul *Mihai Marius XXX*, în propria cauză penală, cu menținerea deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 22 martie 2017.

Decizia este irevocabilă, pronunțată integral la 19 ianuarie 2018.

Președinte

Petru Ursache

Judecători

Nadejda Toma

Vladimir Timofti

Constantin Alerguș

Anatolie Țurcan